

Intro til evangeliet:

For de som ikke hørte prekenen forrige søndag, så er dagens tekst en gjentakelse av noe og en fortsettelse av forrige søndags prekentekst. For Jesus prøver å forklare til oss at vi kan ta imot ham på mange måter. Vi er mennesker av kjøtt og blod, vi trenger noe konkret, noe vår vantro og andres mistro ikke kan ta ifra oss. Paulus sier at vi skal ta på oss rustning og beskytte oss mot de onde åndsmakter. Jesus snakker om å spise hans kropp og drikke hans blod slik at han kan bli i oss og vi i ham. For Jesus anerkjenner og forstår at vi ikke alltid kan følge med og forstå det uforståelige og det underlige og det store mysterium at Gud som er Ånd, ble menneske av kjøtt og blod. Han har gitt oss mulighet til å ta imot ham med alle våre sanser: ved å høre, tenke, kjenne, føle (vannet på hodet i dåpen) vi kan velge å tro, selv om vi tviler, vi kan velge å følge ham, selv om vi ofte går oss vill, for vi kan ta imot Jesus gjennom alle våre sanser, til og med smakssansen når vi spiser og drikker brød og vin i nattverden. Så hør hva Jesus sier:

Det hellige evangelium står skrevet i evangeliet etter Johannes i det 6. kapittel: (56-69)

Jesus sier: Den som spiser min kropp og drikker mitt blod, blir i meg og jeg i ham. 57 Slik den levende Far har sendt meg og jeg lever ved ham, slik skal også den som spiser meg, leve ved meg. 58 Dette er det brød som er kommet ned fra himmelen, ikke det som fedrene spiste, de som døde. Den som spiser dette brødet, skal leve i all evighet.»

59 Dette sa han da han underviste folket i synagogen i Kapernaum.

60 Mange av disiplene hans sa da de hørte det: «Dette er harde ord! Hvem kan høre på slikt?»

61 Jesus visste med seg selv at disiplene hans murret på grunn av dette, og han sa: «Gjør dette at dere faller fra? 62 Hva så når dere ser Menneskesønnen stige opp dit hvor han var før? 63 Det er Ånden som gjør levende, kjøtt og blod duger ikke. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv. 64 Men det er noen av dere som ikke tror.» For Jesus visste fra første stund hvem som ikke trodde, og hvem som skulle forråde ham. 65 Og han la til: «Derfor sa jeg til dere: Ingen kan komme til meg uten at det blir gitt ham av min Far.»

Intro to the Gospel:

For those who did not hear the sermon last Sunday, today's text is a review and a continuation of last Sunday's sermon text. For Jesus is trying to explain to us that we can receive him in many ways. We are human beings of flesh and blood, we need something concrete, something our unbelief and the distrust of others cannot take away from us. Paul says that we should put on armor and protect ourselves from the evil spirits. Jesus is talking about eating his body and drinking his blood so that he can remain in us and we in him. For Jesus recognizes and understands that we cannot always keep up with and understand the incomprehensible and the puzzling and the big mystery that God who is Spirit, became a man of flesh and blood. He has given us the opportunity to receive him with all our senses: by hearing, thinking, feeling, touching (the water on the head in baptism) we can choose to believe. Even if we doubt, we can choose to follow him, even if we often get lost, for we can receive Jesus through all our senses. Even the sense of taste when we eat and drink bread and wine in the Lord's Supper. Then let us hear what Jesus says:

The Holy Gospel according to John 6: (56-69)

[Jesus said,] 56 “Those who eat my flesh and drink my blood abide in me, and I in them. 57 Just as the living Father sent me, and I live because of the Father, so whoever eats me will live because of me. 58 This is the bread that came down from heaven, not like that which your ancestors ate, and they died. But the one who eats this bread will live forever.” 59 He said these things while he was teaching in the synagogue at Capernaum.

60 When many of his disciples heard it, they said, “This teaching is difficult; who can accept it?”

61 But Jesus, being aware that his disciples were complaining about it, said to them, “Does this offend you? 62 Then what if you were to see the Son of Man ascending to where he was before? 63 It is the spirit that gives life; the flesh is useless. The words that I have spoken to you are spirit and life. 64 But among you there are some who do not believe.” For Jesus knew from the first who were the ones that did not believe, and who was the one that would betray him. 65 And he said, “For this reason I have told you that no one can come to me unless it is granted by the Father.”

66 Etter dette trakk mange av disiplene seg unna og gikk ikke lenger omkring sammen med ham. 67 Da spurte Jesus de tolv: «Vil også dere gå bort?» 68 Simon Peter svarte: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, 69 og vi tror og vet at du er Guds Hellige.»

Slik lyder det hellige evangeliet.

Preken:

Dette er harde ord, hvem kan høre på slikt, sa disiplene og mange forlot Jesus. Slik skjer nå også. Tilværelsen vår har nå vært for tøff i så lang tid, for så mange at det å komme til kirke, ikke det som står øverst på prioriteringslisten. Men i 1 ½ år har noen få av oss strevd med å holde kontakten med Mindekirkens medlemmer, assosierte medlemmer og venner, vi har hatt 2 on-line gudstjenester hver søndag som folk har kunnet se når de vil fra hele verden. Vi har gledet oss til å kunne åpne kirkene, gledet oss til å kunne synge sammen, be sammen, høre Guds ord sammen og motta nattverd sammen. Som prest har jeg lengtet etter dette og de første gangene vi hadde in-person gudstjenester, gråt jeg av glede for i 1 og ½ år har jeg preket for en tom kirke og nå var det noen få mennesker i kirken. Jeg trodde det var en god begynnelse. Men våre medlemmer strømmer ikke tilbake til kirkene som jeg trodde de skulle. Vi i Mindekirken er ikke alene om å preke for nesten tomme kirker fremdeles. Jeg snakket med andre prester, mange andre kirker strevet med å få folk til å komme tilbake til in-person gudstjenestene.

Dere må velge, sa Josva, Herren eller avgudene. Og folket sa at de ville velge Herren. Vi må også velge, vil vi ha en norsk Mindekirke? Vi slutter med online gudstjenester nå når jeg slutter, jeg håper det kan føre til at folk kommer tilbake til kirken og stiller opp som frivillige.

Vil dere også gå bort, spurte Jesus de 12, - vi får det samme spørsmålet i dag, for det er fritt fram, ingen tvinger oss å velge Jesus, ingen tvinger oss til å gå i kirken. Ingen hindrer oss å velge noe annet. Alle er frie til gjøre andre ting på søndag formiddag.

Alle som er døpt, er blitt Jesu disipler, men om vi aldri kommer sammen for å snakke om og med Jesus, aldri hører på hans ord, aldri tenker på ham, aldri ber til ham, så forsvinner han i vår bevissthet.

66 Because of this many of his disciples turned back and no longer went about with him. 67 So Jesus asked the twelve, “Do you also wish to go away?” 68 Simon Peter answered him, “Lord, to whom can we go? You have the words of eternal life. 69 We have come to believe and know that you are the Holy One of God.”

The Gospel of the Lord

Sermon:

“This teaching is difficult; who can accept it?” said the disciples and many left Jesus. This is also happening now. Our life has now been too tough for so long, for so many! Coming to church is not at the top of the priority list. But in 1½ years, a few of us struggled to keep in touch with Mindekirken’s members, associate members, and friends, we had 2 on-line worship services every Sunday as people have been able to see when they want, from everywhere. And we have looked forward to being able to open the churches, looking forward to being able to sing together, pray together, hear God’s words together and receive communion together. As a pastor, I have longed for this and the first few times we had in-person worship, I cried for joy for the one and a half years I have preached to an empty church and now there were a few people in the church. I thought it was a good start. But our members do not flow back to the church as I thought they should. We in Mindekirken are not alone in preaching to an almost empty church. I talked to other pastors, and many other churches have struggled to get people back to the in-person services again.

You must choose, said Joshua, the Lord or the idols. And the people said they would choose the Lord. We must also choose, do we want a Norwegian Memorial Church? We will stop the online worship services now when I am leaving, and I hope it can lead to people coming back to church and to begin volunteering again.

Will you also go away? Jesus asked the 12 - we get the same question today, for there is a carte blanche, no one forces us to choose Jesus, no one is forcing us to go to Church either. No one prevents us from choosing something else. Everyone is free to do other things on Sunday morning.

All who are baptized have become disciples of Jesus, but if we never come together to talk about and with Jesus, never listen to his words, never think of him, never pray to him, then he disappears from our consciousness.

Han er der, for han har lovet å være hos oss alle dager inntil verdens ende, men vi mister kontakten med ham når vi ikke leser, lytter og ber til ham og ikke tenker på ham og ikke kommer til kirken for å forsøke å finne ut hva han vil oss. Jesus vil først og fremst at vi skal tro og være i fellesskap med hverandre. Vi må bli bevisst på at vi har ikke skapt oss selv, for Gud har gitt oss livet. Vi har ikke helbredet oss selv - hver gang vi har vært syke! Gud har skapt alle hvite blodlegemer og alt det som gjør at kroppen vår kan leges når den er syk og han bruker, leger, sykepleiere og medisiner også. Vår Herre håper på at vi i det minste sier takk av og til.

Husker dere historien om de ti spedalske som kom til Jesus og ba om hjelp? Alle ti ble helbredet, men bare en vendte tilbake for å takke.

Tar vi Jesu nåde og hans omsorg som en selvfølge, så klarer vi ikke se ham når vi er i vanskeligheter, for vi har ikke opprettholdt kontakten. For ingen av oss lever alene, Gud bruker våre medmennesker til å ta kontakt med oss, til å gi oss bønnesvar, til å gi oss hjelp og trøst og vise oss veien. Derfor trenger vi hverandre.

Det minner meg om at jeg lever på Guds nåde hver dag. Livet mitt, kroppen min, er bare til låns. En dag kommer han og tar meg tilbake, for livet mitt tilhører Gud. Det er ikke bare noe vi tror, det er noe vi alle vet. Det liv vi lever har på jorden, tar slutt, og hver dag lever vi på Guds nåde. Hvorfor lar Gud oss få leve? - Fordi han håper på at vi skal gjøre hverandre godt. Han har bruk for oss! Jesus håper og tror på at vi skal følge ham og ta kallet fra ham på alvor. Han gir ikke opp å håpe at vi skal bli bevisst på at det er i ham vi lever, rører oss og er til, hele tiden! For han elsker både oss og våre medmennesker. For vi er hans armer og hans føtter, ja hver enkelt av oss er og skal være en del av hans legeme slik at Jesus får fortsette å gjøre det han ønsker å gjøre her på jorden.

Jo mer vi blir bevisst på hvem og hvordan Jesus er, jo oftere vil vi se ham. Den kunnskapen vi får gjennom gudstjenester, sang, tekstlesning, prekener og bønner, er nødvendig for oss for å kunne se ham, høre ham, følge ham og videreføre hans kjærlighet til våre medmennesker. Når vi hjelper et menneske, når vi gjør et menneske godt, når vi gir hverandre annerkjennelse og får andre til å føle seg verdifulle, - så er det Jesus vi hjelper, for

He is there, for he has promised to be with us every day until the end of the world, but we lose touch with him when we do not read, listen, and pray to him and do not think of him and do not come to church to try to find out what he wants for us. First and foremost, Jesus wants us to believe and be in fellowship with one another. We must become aware that we have not created ourselves, for God has given us life. We have not healed ourselves - every time we have been sick! God has created all white blood cells and everything that allows our body to heal when it is sick and he uses, doctors, nurses and medicines as well. Our Lord hopes that we will at least say thank you from time to time.

Do you remember the story of the ten lepers who came to Jesus and asked for help? All ten were healed, but only one returned to give thanks.

If we take Jesus' grace and His care for granted, then we cannot see Him when we are in trouble, because we have not maintained contact. For none of us lives alone, God uses our fellow human beings to contact us, to give us answers to prayer, to give us help and comfort and to show us the way. That's why we need each other.

It reminds me that I live by the grace of God every day. My life, my body, is only on loan. One day he will come and take me back, for my life belongs to God. It's not just something we believe, it's something we all know. The life we live on earth ends, and every day we live by the grace of God. Why does God let us live? - Because he hopes that we will do each other good. He needs us! Jesus hopes and believes that we will follow him and take his call seriously. He does not give up hope that we will have faith in that it is in him that we live, move and exist, all the time! Because he loves both us and our fellow human beings. For we are his arms and his feet, yes each of us is and will be a part of his body so that Jesus can continue to do what he wants to do here on earth.

The more we become aware of who and how Jesus is, the more often we will see him. The knowledge we gain through worship services, singing, text reading, sermons and prayers is necessary for us to be able to see him, hear him, follow him and continue his love for our fellow human beings. When we help a person, when we do a person good, when we give each other recognition and make others feel valuable, - then it is Jesus we help, because we see Jesus in other people's eyes. Every time we let someone do good to

vi ser Jesus i andre menneskes øyne. Hver gang vi lar noen gjøre godt imot oss, så kan vi takke Jesus for at det menneske gjør Guds vilje og svarer på våre bønner.

Jesus gjorde under som tegn, for å vise oss hvem han var. Men undernes tid er ikke forbi. Det skjer forunderlige og fantastiske ting hele tiden og det skjer med oss alle sammen, under på under, helbredelser på helbredelser, mirakler på mirakler. Om vi bare lukker øynene opp og ser at det er Jesus som er kommet nær oss og som gjør det samme nå som han gjorde den gang, men nå bruker han mennesker som sine hender og føtter og munn og ører, ja vår menneskelige kropp er et tempel for Gud selv.

Vi har et valg, vil vi følge Jesus eller ikke, vi har et valg, vil vi bygge opp kirken vår eller vil vi ikke? Den nye presten som kommer i september, Gunnar Kristiansen, kan ikke gjøre det alene, de få frivillige som nå sliter seg ut, kan ikke gjøre det alene! Så velg da, vil dere også gå bort eller vil dere delta på dugnaden, på gjenoppbygningen etter katastrofen, på tilbakeføringen fra pandemi-isolasjonen eller vil vi la kirken bli liggende i ruiner? Dere har et valg, jeg skal be for dere, men jeg reiser tilbake til Norge til mine barn og barnebarn, venner og slektninger og Den Norske Kirke der jeg er medlem. Prester kommer og går, men menigheten består og det er dere.

Hvor skal vi gå, dersom vi skulle gå fra Herren? Spurte Peter. Det finnes ikke noe sted Herren ikke er, men i disippelflokken som samles til gudstjeneste i kirken får vi se ham, høre ham og vi kan kjenne at vi tilhører Guds folk, og der møter vi andre som hjelper oss å tro.

De 12 fulgte ikke bare Jesus fordi det foregikk noe spennende, men for at de visste at han var fra gud, slik er det også i dag: Vi vil følger Jesus fordi vi har oppdaget at det er Han som er verdens lys og at vi alle er totalt avhengig av ham uansett om vi tror eller ikke. Men vi trenger ikke vente til vi har den sterke troen. Om vi har tro som et sennepsfrø, så er det nok, sier Jesus. Jesus valgte ikke de store og sterke, flinke og rike og mektige, han valgte oss til å bygge opp vår kirke, ikke bare til å gå til kirke, men å være kirke, for vi møter ham og hverandre i Mindekirken! Det er i svakhet vi ser Guds styrke.

Ære være faderen og sønnen og ånden som var og er og blir en sann Gud fra evighet og til evighet amen.

us, we can thank Jesus for that person doing God's will and answering our prayers.

Jesus performed miracles as a sign, to show us who he was. But the time of miracles is not over. Wonderful and good things happen all the time and it happens to all of us, miracles upon miracles, healings upon healings, wonders upon wonders. If we just open our eyes and see that it is Jesus who has come near us and who does the same now as he did then, but now he uses people as his hands and feet and mouth and ears, yes, our human body is a temple of God himself.

We have a choice, to follow Jesus or not, we have a choice to build our church or not! The new pastor who comes in September, Gunnar Kristiansen, cannot do it alone, the few volunteers who are now struggling cannot do it alone! So, choose then, will you also go away, or will you participate in the service, in the reconstruction after the disaster, in the return from the pandemic isolation or will we leave the church in ruins? You have a choice, I will pray for you, but I am traveling back to Norway to my children and grandchildren, friends and relatives and the Church of Norway where I am a member. Pastors come and go, but the church exists, and the church is you.

Where are we to go if we are to go from the Lord? Asked Peter. In the group of disciples who gather for worship in the church, we get to see him, hear him and we can feel that we belong to God's people, and there we meet others who help us to believe.

The 12 did not follow Jesus because something exciting was going on, but because they knew he was from God. So it is today: We will follow Jesus because we have discovered that he is the light of the world and that we all are totally dependent on him whether we believe it or not. But we do not have to wait until we have the strong faith. If we have faith like a mustard seed, that's enough, Jesus says. Jesus did not choose the big and strong, good and rich and powerful, he chose us to build our church, not just to go to church, but to be a church, because we meet him and each other in Mindekirken! For it is in weakness that we see the strength of God.

Glory be to the Father and to the Son and to the Spirit who was and is and will be a true God from eternity to eternity amen.